

טד יוז

מאנגלית: יהודה עמיחי

לזכור את טהראן

איך שהיתה תלויה

בנגה החשמלי

של הרי ההימליה — אני זוכר

את חזיון הנרד.

טד יוז; נולד ביורקשייר (אנגליה) ב-1930 נחשב היום למשורר האנגלי החשוב ביותר. התפרסם בעיקר בספרו "העורב". כיום מתגורר בחווה בדוושיר.

כל היום התנוסס הדגל שמעל למחנה הצבא.

דרומה.

במלון השאח

המנהלת — בעלת ראש-הרעם —

בכתה על מטתה.

והפיצה תרדה ונעם. פרסית טרגית

זעזעה את שדיה — אותם מיכלי מים

יקרי מציאות

אך שום דבר לא פעל כשורה.

הכל היה תלוי בפתילה. באבק התלוי.

ברעש מפתחות

היא פרצה דרך המנעול ומלאה את חדרה

מלא ריח הגפרית. בשרבובים —

בני שמים-עשרה כורעי ברוך לגוש

אחר ברו ללא צנור בקיר הבלוקים.

היה לי רגע משעשע

ליד הנקה המיבש של סלעים. משפחות

מלאו תותים לתוך קערות גדולות

מתחת לעלים קלושים ומכסי אבק.

כל הזכרים בחלצותיהם הלבנות

נגרפו לקראתי בידים שמוטות. —

יכלתי לראות את חבורי החוטים הגרועים

עושים ניצוצות בחוף ראשיהם.

כשהבקעתי לי דרך בין הקוצים —

בינות הבארות המתות — פתחים עגלים

צורכי שמש במאורות של נחשים. —

מאחר יותר שלשה מרצדסים כרגומי אבנים.

חלפו לידי בעוית ידים ופרצופים.

בעיפות על פני ים אבקת הטלק.

הסימנים על לוחות הרשוי שלהם

כמו חלקי עקרבנים.

ראיתי את כל פרס

כמגילה טחונה עד דק

בידי האל הכותב עליה

את התגים הזוהרים של זורואסטור.

את כתב היד הראשוני.

עזים בסמרטוטים חרוכים.

עינים וגלגלות.

מתאמים למכות שמש. העירו אותי.

ואני עושה מרחץ שמש באפר הירח

אחת מהן הפכה לאט לאט לעדר עזים.

ידעתי שאני נמצא באיזו מאה סופית.

ומסכיב עמדו קוצים מוזרים

בלבוש לא מתאים

קנאי מדבר —

עסקנים פוליטיים במדי קרב כחלים

משפטים מתמטיים. גבישים תלת ממדיים

לחקע לתוך האויר

מחסני אידיאות פרגמטיות —

נסוגותי למרפסת המלון להתגלגל שם

ולראות את הקצינים. במרחק קילומטר

מתרגלים את סוסייהם המישנים.

שמש דהויה בשולי סגל

שחקה בשדה המגנטי של ההרים.

ונמלי ענק פרהיסטוריות רכבו

מטילי צללים ארכים

יצוקים במתכת קלל (מחסנת נגד הקרנה) —

דהרו דרך הארץ בקלות וכלי עוצר

הסתערו על ספל הקפה שלי.

בדקו את הכתם.

לעת שקיעת שמש

נח דגל הצבא לכמה דקות

אחר כך החל לזרם צפונה.

מצאתי רצד מים

שאף שהוא התגנבו.

מאת השלגים הגדולה. בחצי הדרך לרקיע.

שותתים ומשרבטים את שאריתם האחרונה

כדי להיטיב עם גנת ערב-רב.

בצל אפרורי של ענפי האפרסק.

הזרמה הקטנה והערמה נראתה כמעט מסכנת

בעוד עיר הערב

שקעה לתוך קול תפים מעמעם

של כבשן תת קרקעי.

ומעליה פריחת האבק של המדבר.

אבך הנפט. מהומת הטרנסיסטור.

עבו אור רעם בצבע נרד כהה.

זרעי אלפי שנות קול

מלמולים רדיו אקטיביים עד נקדת ההדלקה.

הממחה העולמי לאמנות האסלאם

מבצבץ בעד המיגרנה.

בעודו ממצמץ יוגורט מכף.

מחייך על חיוכינו

תאר את רקודו בין רקדנים

אשר. כמו ידיהם. ערפו את ראשיהם עצמם.

והמשיכו לרקד עם ראשיהם

(אבל רק אלהים. כך אמר. יודע לברא שפה).

עתונאים מגשים על מגשי שתיקה.

אפים חתוכים לארץ.

אזנים ושפתיים כרוחתות. —

ברגע סחרחר

חברתי לכבוד רקדנית הבטן

היפה. הנחשית והגבוהה מכלן

(אף על פי שלא הסכימה לרקד

על שלחני. או לנשק אותי מבעד צעיפה.

ואף על פי שהביעה את משאלתה

רק באמצעות המתופף הקרבי הלבוש

מסכה של שד.)

חברתי צרור.

מין בלון נפוח וזוהר של פרסום

בסגנון עטר.

עקבתי אחר עצמי כשאני מתרגם

על ידי המתופף

לתוך צלה הזורם המצליף —

אותן ארבסקות של האל —

אותו מעין קוצני.